

Nauč se věřit Bohu.

Je rozdíl mezi důvěrou a vírou. Důvěra se má vybudovat a zkoumat. Než začneš někomu důvěřovat, musíš se přesvědčit a seznámit s jeho názory a přesvědčením a pak tyto názory posoudit, jestli jsou totožné s tvými. Důvěra vzniká dlouhodobým zkoumáním a zkušenostmi. Když tě jednou někdo zklame, pak se důvěra velmi těžce obnovuje. Důvěra se buduje léta, ale ztratit ji můžeš během několika okamžiků, když selžeš, zklameš, nebo zradíš svého přítele. Nedůvěřuji už lidem, kteří mě jednou oklamali. Na jeden život mi jedno zklamání stačí. Proto i manželská nevěra způsobí ve vztahu mezi mužem a ženou trvalé následky. Vždycky tam bude pochybnost, když to mohl udělat jednou, proč by to nemohl udělat podruhé. Lidé jsou nedůvěřiví právě proto, že byli oklamáni nebo podvedeni, ať už svými životními partnery nebo politiky, vládními úředníky a vůbec lidmi. Mnozí lidé jsou nestálí a nevěrní. Něco naslibují a pak to stejně nesplní. Důvěřovat celým srdcem můžeš jen důvěryhodné bytosti. A tou bytostí je všemohoucí Bůh.

Prísloví 3:5 Důvěřuj Hospodinu celým srdcem, na svoji rozumnost nespolehej.

6 Poznávěj ho na všech svých cestách, on sám napřímí tvé stezky.

7 Nebuď moudrý sám u sebe, boj se Hospodina, od zlého se odvrát'.

8 To dá tvému tělu zdraví a svěžest tvým kostem.

Důvěra Bohu tě přivede k poslušnosti, protože, když důvěřuješ Bohu tak spoléháš na to, že všechno co Bůh zaslíbil se jednou stane. Z důvěry pak roste víra, která je na vyšším stupni důvěry. Víra už nezkoumá, jestli je Bůh důvěryhodný, ale věří každému slovu, které Bůh řekne. Víra tě posune z důvěry do nadpřirozena, do Božích zázraků a divů. Když jen důvěřuješ Bohu, pak sice jednáš podle Božích nařízení a zákonů, ale ještě nemáš v sobě takovou duchovní sílu a odvalu, která by tě přesvědčila, že u Boha je všechno možné. K životu s Bohem je potřebná důvěra, ale hlavně víra, která nepochybuje, že se Boží zaslíbení stanou. Důvěra spoléhá na to, že se to stane, ale víra VÍ, že se to stane. To je velký rozdíl. Když jen spoléháš na to, že po modlitbách přijde jarní déšť, pak sice důvěřuješ Bohu, ale přece jenom nejsi tak 100 procentně jistý, že se to tak stane. Říkáš, Bůh je schopen nám dát déšť, ale nejsi přesvědčený vnitřně, že už to bude tento týden. Víra naopak kromě toho, že Bohu důvěřuje, prohlásí "Bude pršet, protože Bůh mě vyslyšel". Nepochybuje o tom, že Bůh vyslyšel tvoji modlitbu.

Bůh chce, abychom mu takto věřili. Nepochybovali a dívali se do budoucna, jako na jistou věc, která se stane.

Víra tedy není o tom, že by to mohl Bůh učinit, ale že to Bůh učiní. Mnoho křesťanů má tak vybudovanou především důvěru v Boha, ale jen málo křesťanů má vybudovanou víru v Boha.

Židům 11:1 Věřit Bohu znamená spolehnout se na to, v co doufáme, a být si jist tím, co nevidíme.

2 K takové víře předků se Bůh přiznal svým svědectvím.

Bůh se přiznává jen k opravdové víře.

Židům 11:7 Noé věřil, a proto pokorně přijal, co mu Bůh oznámil a co ještě nebylo vidět, a připravil koráb k záchraně své rodiny. Svou vírou vynesl soud nad světem a získal podíl na spravedlnosti založené ve víře.

Genesis 7:1 I řekl Hospodin Noemu: "Vejdí ty a celý tvůj dům do archy, neboť vidím, že ty jsi v tomto pokolení jediný můj spravedlivý."

- 2 Ze všech zvířat čistých vezmeš s sebou po sedmi párech, samce se samicí, ale ze zvířat, která nejsou čistá, jen po páru, samce se samicí.
- 3 Také z nebeského ptactva po sedmi párech, samce a samicí, aby zůstalo naživu potomstvo na celé zemi,
- 4 neboť již za sedm dní sešlu na zemi déšť, který potrvá čtyřicet dní a čtyřicet nocí. Smetu z povrchu země vše, co povstalo, co jsem učinil."
- 5 Noe udělal všechno, jak mu Hospodin přikázal.
- 6 Šest set let bylo Noemu, když nastala potopa, vody na zemi.
- 7 Před vodami potopy vešel Noe a s ním jeho synové i jeho žena a ženy jeho synů do archy.
- 8 Z čistých zvířat i ze zvířat, která nejsou čistá, z ptactva i ze všeho, co se plazí po zemi,
- 9 vždy po páru vešli samec a samice k Noemu do archy, jak mu Bůh přikázal.
- 10 Po sedmi dnech pak pronikly na zemi vody potopy.
- 11 V šestistém roce života Noeho, sedmnáctý den druhého měsíce, se provalily všechny prameny obrovské propastné tůně a nebeské propusti se otevřely.
- 12 Nad zemí se strhl lijavec a trval čtyřicet dní a čtyřicet nocí.
- 13 Právě toho dne vešli Noe i Šém, Chám a Jefet, synové Noeho, i žena Noeho a tři ženy jeho synů s nimi do archy,
- 14 oni i všechna zvířata rozmanitých druhů, všechen dobytek rozmanitých druhů, všichni plazící se zeměplazi rozmanitých druhů i všechno ptactvo rozmanitých druhů, každý pták, každý okřídlenec.
- 15 Vešli k Noemu do archy vždy pár po páru ze všeho tvorstva, v němž je duch života.
- 16 Vcházeli, samec a samice ze všeho tvorstva, jak mu Bůh přikázal. A Hospodin za ním zavřel.
- 17 Potopa na zemi trvala čtyřicet dní, vod přibývalo, až nadnesly archu, takže se zdvihla od země.
- 18 Vody zmohutněly a stále jich na zemi přibývalo. Archa plula po hladině vod.
- 19 Vody na zemi převelice zmohutněly, až přikryly všechny vysoké hory, které jsou pod nebesy.
- 20 Do výšky patnácti loket vystoupily vody, když byly přikryty hory.
- 21 A zahynulo všechno tvorstvo, které se na zemi pohybuje, ptactvo, dobytek i zvířata a také všechna na zemi se hemžící havěť, i každý člověk.
- 22 Všechno, co mělo v chřípích dech ducha života, cokoli bylo na suché zemi, pomřelo.
- 23 Tak smetl Bůh vše, co povstalo, co bylo na povrchu země: od lidí až po zvířata, po plazy a nebeské ptactvo, všechno bylo smeteno ze země. Zachován byl pouze Noe a to, co s ním bylo v arše.
- 24 Mohutně stály vody na zemi po sto padesát dnů.

Když bylo Noemu Pět set let zplodil Noe Šéma, Cháma a Jefeta. Gen. 5:32.
Noe stavěl koráb mnoho let.

Pak měl 600 let, když přišla potopa (40 dní a nocí přšelo). Po 150 dnech voda opadla. Pak Noe žil ještě 350 let po potopě.

Předtím nikdy nebyla žádná živelní pohroma s vodou a nikoho by nenapadlo stavět na souši koráb.

Víra se musí narodit v srdci člověka a roste se skutky.

Bůh řekl Mojžíši, že Izraelce vysvobodí z Egypta. Řekl mu, že egyptský král je nebude chtít pustit a že proto bude bít Egypt ranami a nakonec je bude muset propustit.

Ale Mojžíš namítal, že mu to nikdo neuvěří, když přijde před Izraelce a bude jim vyprávět, že se setkal s Bohem.

Proto Bůh dal Mojžíšovi tři znamení, kterými měl přesvědčit Izraelce.

Exodus 4:1 Mojžíš však znovu namítal: "Nikoli, neuvěří mi a neuposlechnou mě, ale řeknou: Hospodin se ti neukázal."

2 Hospodin mu řekl: "Co to máš v ruce?" Odpověděl: "Hůl."

3 Hospodin řekl: "Hod' ji na zem." Hodil ji na zem a stal se z ní had. Mojžíš se dal před ním na útěk.

4 Ale Hospodin Mojžíšovi poručil: "Vztáhni ruku a chyt' ho za ocas." Vztáhl tedy ruku, uchopil ho a v dlani se mu z něho stala hůl.

5 "Aby uvěřili, že se ti ukázal Hospodin, Bůh jejich otců, Bůh Abrahamův, Bůh Izákův a Bůh Jákobův."

6 Dále mu Hospodin řekl: "Vlož si ruku za šnůru." Vložil tedy ruku za šnůru. Když ruku vytáhl, byla malomocná, bílá jako sníh.

7 Tu poručil: "Dej ruku zpět za šnůru." Dal ruku zpět za šnůru. Když ji ze šnůry vytáhl, byla opět jako ostatní tělo.

8 "A tak jestliže ti neuvěří a nedají na první znamení, uvěří druhému znamení.

9 Jestliže však neuvěří ani těmto dvěma znameními a neuposlechnou tě, nabereš vodu z Nilu a vyleješ ji na suchou zemi. Z vody, kterou nabereš z Nilu, se stane na suché zemi krev."

Mojžíš se pak vymlouval, že neumí mluvit

Exodus 4:11 Hospodin mu však řekl: "Kdo dal člověku ústa? Kdo působí, že je člověk němý nebo hluchý, vidící nebo slepý? Zdali ne já, Hospodin?"

12 Nyní jdi, já sám budu s tvými ústy a budu tě učit, co máš mluvit!"

13 Ale Mojžíš odmítl: "Prosím, Panovníku, pošli si, koho chceš."

14 Tu Hospodin vzplanul proti Mojžíšovi hněvem a řekl: "Což nemáš bratra Árona, toho lévijce? Zná ho, ten umí mluvit. Jde ti už naproti a bude se srdečně radovat, až tě uvidí.

15 Budeš k němu mluvit a vkládat mu slova do úst. Já budu s tvými ústy i s jeho ústy a budu vás poučovat, co máte činit.

16 On bude mluvit k lidu za tebe, on bude tobě ústy a ty budeš jemu Bohem.

17 A tuto hůl vezmi do ruky; budeš jí konat znamení."

Velmi zajímavý příběh. I když Bůh mluvil s Mojžíšem z hořícího keře. Viděl nadpřirozené znamení, přesto se mu nechtělo jít do této služby. Nebylo to proto, že by Bohu nevěřil, ale znal Izraelce, kteří hodně pochybovali, neměli víru a stále nějakým způsobem vzdorovali Bohu, což se pak potvrdilo na poušti.

Izraelci byli ochotni věřit Bohu jen tehdy, když se děly Boží zázraky a divy. Když se Mojžíš vzdálil od nich, okamžitě přestali věřit. Ve skutečnosti neměli Boží víru ve svém srdci, ale chodili jen viděním. Pokud se zázraky děly, věřili, pokud se přestaly dít nevěřili.

Tak je to i s dnešní církví. Jsou lidé, kteří mají jen důvěru v Boha, znalost o Bohu, ale nemají Biblickou víru. Biblická víra není závislá na vidění.

Bůh čas od času učiní divy a zázraky na důkaz své existence a také proto, aby lidé měli před Bohem bázeň, ale to ještě nic neznamená pro spasení.

Ty nemůžeš žít ze zázraků a divů druhých lidí, ani nemůžeš žít z příběhů druhých lidí. Ty sám máš vytvářet příběh živé víry. Bůh miluje lidi, kteří mu bezmezně věří a nepochybují.

Mojžíš nakonec poslechl a šel do služby. Měl první zkušenost s holí, která se proměnila v hada. Kdykoliv to mohl udělat tam i zpět, aby se z hada stala zase hůl.

Dnešnímu člověku tento příběh připadá jako nesmysl a pohádka. Někteří křesťané ani tyto příběhy neříkají nevěřícím lidem, protože nemají ani víru na to, že se to skutečně stalo a bojí se výsměchu od nevěřících lidí. Zkus vykládat lidem jak probíhala potopa, nebo jak Bůh činil divy a zázraky skrze Mojžíše. Neznají schopnosti, ani moc Boží.

Pomazání Ducha svatého může uschopnit i osla, a Pán řekl, že Bůh může Abrahamovi stvořit děti z tohoto kamení Luk.3:8 a také řekl, že když nebudou učedníci mluvit slovo Boží, pak bude volat kamení lidi k pokání.

Lukáš 19:40 Odpověď: "Pravím vám, budou-li oni mlčet, bude volat kamení."

Také satan znal písmo a prohlásil před Ježíšem.

Lukáš 4:3 Ďábel mu řekl: "Jsi-li Syn Boží, řekni tomuto kamení, ať je z něho chléb."

Ďábel dobře věděl, že Bůh je schopen i z kamení učinit chléb.

Kde je víra dnešních křesťanů? Nemají ani základní víru na to, co už znají, natož na věci, které se mají teprve stát.

Uč se důvěřovat a hlavně věřit Bohu. Protože bez víry se nebudeš líbit Bohu.

Když něco vidíš, nepotřebuješ tomu věřit. Víra je zaměřena ne neviditelné, které se stane po čase viditelným.

DŮVĚRA DOUFÁ V ZÁZRAK, VÍRA VIDÍ ZÁZRAK.

Když říkáš jen, že věříš Bohu, že se to stane, máš jen důvěru. Když říkáš, vím, že se to stane a věříš tomu, pak máš biblickou víru.

(Nemocná žena říkala bratrovi, věřím tomu, že je Bůh mocný a že mě může uzdravit, ale nemám takovou víru, aby se to stalo dneska. Bratr ji řekl, dobře, budeme se modlit za tu víru, abys věřila, že Bůh to může učinit i dnes. To je přesně ten rozdíl mezi důvěrou a vírou. Po této modlitbě v jejím nitru se zrodila víra k uzdravení. Okamžitě vstala a byla uzdravena z tuberkulózy páteře).

Důvěra je zaměřená na očekávání budoucnosti. Víra tvoří budoucnost.

Samotná důvěra bez víry je pasivní. Důvěra musí jít s vírou, aby se děly Boží skutky.

Když důvěruješ Bohu celým svým srdcem, tak mu i věř.

Marek 11:22 Ježíš jim odpověděl: "Mějte víru v Boha!"

Kralický překlad Marek 11:22 I odpověď Ježíš, řekl jim: Mějte víru Boží.

23 Amen, pravím vám, že kdo řekne této hoře: 'Zdvihni se a vrhni do moře' - a nebude pochybovat, ale bude věřit, že se stane, co říká, bude to mít.

24 Proto vám pravím: Věřte, že všechno, oč v modlitbě poprosíte, je vám dáno a budete to mít.

Pán řekl, že k nadpřirozeným skutkům je potřeba víra Boží. Taková víra, jakou má Bůh.

Uvedu příklad mezi důvěrou v Boha a Boží vírou. Když jsem kácel strom, tak jsem se modlil, abych se moc nenadřel a Pán mi dal radu skrze Ducha svatého jak to mám udělat. Odkryl jsem zeminu a odsekal nejsilnější kořeny. Pak jsem začal pohybovat stromem a podařilo se mi ho vyvrátit i z kořeny. Byl jsem velmi rád, že se mi s Boží pomocí podařilo strom vyvrátit. Měl jsem důvěru v Boha, že mě slyší a vyslyší, když Ho prosím o radu. Tak se také stalo. Jednal jsem na základě svého poznání Boha a své víry. Kdybych měl víru Boží, tak jak si to přeje Pán Ježíš Kristus, pak bych jednoduše řekl tomu stromu: "Vyrvi se i z kořeny ze země a polož se na zem" a stalo by se. Jenže tuto víru Boží zatím nemám.

Ježíš řekl svým učedníkům, kteří ho žádali, aby jim dal více víry:

Lukáš 17:6 Pán jim řekl: "Kdybyste měli víru jako zrnko hořčice, řekli byste této moruši: 'Vyrvi se i s kořeny a přesad' se do moře', a ona by vás poslechla."

Toto je příklad víry Boží, ale ani první učedníci takovou víru neměli. Ve skutečnosti většina věřících křesťanů má částečné poznání Boha, přijali křest ve vodě i v Duchu svatém, věří Bohu, mají v Něj důvěru, ale nemají víru Boží, nemají ani víru velikostí hořčičného zrna (podle vyjádření Pána Ježíše Krista).

Další příklad víry Boží je zapsán ve 2. Král. 6:1.

2 Královská 6:1 Proroctví žáci řekli Elišovi: "Hle, místo, kde před tebou sedáváme, je pro nás těsné.

2 Pojd' me k Jordánu, vezmeme si odtamtud každý jeden trám a uděláme si místo, kde bychom sedávali." Řekl: "Jděte!"

3 Ale jeden z nich řekl: "Bud' tak laskav a pojd' se svými služebníky." Odvětil: "Ano, půjdu."

4 I šel s nimi. Přišli k Jordánu a začali kácet stromy.

5 Při porážení stromu se jednomu z nich stalo, že mu železná sekeru spadla do vody. Vykřikl a zvolal: "Ach, můj pane, je vypůjčená!"

6 Muž Boží se otázal: "Kam padla?" Když mu to místo ukázal, uřízl Eliáša dřevo, hodil je tam a železo vyplavalo.

7 Pak řekl: "Přitáhni si je!" On vztáhl ruku a vzal si je.

Nikdo neočekával při práci nějaké překvapení. Co je zajímavého na sekání dřeva a porážení stromů? Normální pracovní činnost, která se děje na světě nesčetněkrát. Jenomže při této práci byl přítomen Boží prorok, který měl Boží víru. Když dotyčnému spadla sekeru do vody, tak každý "normální" věřící by se s tím smířil a utěšil by toho člověka, že to zas není taková ztráta a pokud ano, tak udělají sbírku mezi sebou na novou sekeru. Věřící, kteří mají důvěru v Boha a věří, že Bůh je vždycky s nimi by se začali modlit jak mají danou situaci řešit. Poprosíme Boha, aby nám dal zjevení, jak tuto sekeru dostat ze dna řeky. A protože Bůh vyslýchá modlitby, dostali by různá zjevení, jak tuto sekeru ze dna dostat na souš. Možná, že by někdo dostal odvahu a modlil by se za to, aby se mohl ponořit do vody a sekeru ze dna dostat na souš. I takové modlitby Bůh vyslýchá a je pravděpodobné, že by tento odvážný věřící člověk pod Boží ochranou skutečně tuto sekeru z vody vytáhl. Všichni by se radovali a děkovali by Bohu, že jim dal slovo poznání, jak daný problém vyřešit. Jenže Eliáš po zkušenosti s Bohem a chození s Bohem, takové uvažování neměl. Věděl, že Bůh je všemohoucí a je schopen učinit cokoli. Měl víru Boží. Nezabýval se možnými řešeními daného problému na základě lidského uvažování, ale jednoduše poslouchal Ducha svatého, který mu dal nejrychlejší řešení. Naprosto proti přírodním zákonům, logice lidského uvažování, uřízl kus dřeva a hodil je na místo, kde sekeru spadla do vody. K úžasu všech přítomných dřevo přitáhlo železo k dřevu a muž, který ji ztratil ji přitáhl k sobě. Boží víra, kterou měl Eliáš a pomazání Ducha svatého překonaly fyzické zákony a železo se přitáhlo k dřevu. Tento příklad ukazuje rozdíl mezi důvěrováním Bohu a vírou v Boha. Z těchto příkladů je vidět, že mnoho křesťanů má známost o Bohu, částečné poznání, má základní víru v Ježíše Krista ke spasení, ale nemá vybudovanou víru Boží. Proto je mezi věřícími tak málo skutečných Božích zázraků, divů a nadpřirozených znamení. Mnozí křesťané věří jen tomu, co je napsáno v Bibli, ale nedokážou si představit, že Bůh je schopen mnohem víc. Proto jen citují biblické texty, ale v praxi nemají víru k uskutečnění Boží vůle. Jsou omezeni jen svým myšlením a svým poznáním. Posuzují možnosti řešení daného problému podle svých představ, podle svého vzdělání a svých zkušeností. Jenže víra Boží jde za hranice veškerého hmotného světa i za hranice veškerých fyzických zákonů. Bůh je nad zákony i nad hmotou svrchovaným Pánem a z hmotného předmětu může učinit živou bytost - viz stvoření Adama z hlíny, a z živého tvora může učinit neživou věc - viz Mojžíšova hůl, která se jednou proměnila v hada a pak v jediném okamžiku zase v dřevěnou hůl. Ježíš Kristus je pánem nad zákony, nad hmotou, nad celým vesmírem a je mu dána veškerá

moc na nebi i na zemi. V takového Ježíše Krista věř a posuneš se z nevěry k víře, která jednou vyrostete ve VÍRU BOŽÍ.

KJ.